

عنوان مقاله:

بررسی نقش نور در معماری مذهبی ایران و ژاپن نمونه موردی: مسجد شیخ لطف الله اصفهان و کلیسای نور اوزاکا

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مهدی نوری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه باختر ایلام، دانشکده معماری، ایلام

هادی نوری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه باختر ایلام، دانشکده معماری، ایلام

شمس اله فتاحی - گروه معماری، واحد ایوان غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، ایوان

خلاصه مقاله:

وجود نور در معماری از ویژگی ها بارز و مهم هر بنا می باشد، تزیینی که با کمترین هزینه نسبت به سایر عناصر بوجود آورنده یک اثر هنری، بیشترین نفوذ در ذهن و دید هر بیننده را دارد، نور با تلفیق با سایر عناصر، نمایشی زیبا و شگرف را پدید می آورد. در این مقاله ابتدا به برخی از خصوصیات نور و همچنین عناصر کاربردی نورگیری در معماری سنتی پرداخته شده است و سپس بر اساس شواهد در معماری به مقایسه اجمالی دو بنا از نظر کاربرد نور و نیز اثر بخشی آن در القای حس معنویت و روح بخشی به فضاهای معنوی صورت گرفته است، در این مقاله از روش تحقیق توصیفی و تحلیلی که ذیل پژوهش های کیفی قرار می گیرد، استفاده شده است و همچنین سعی شده است که با معرفی عناصر کاربردی نور در معماری سنتی از جمله سایه بان، سرداق، شباک، پنجره های مشبک و... و نیز با تحلیل دو بنای کلیسای نور اوزاکا و مسجد شیخ لطف الله اصفهان از منظر کاربردهای نور در ایجاد حس حضور و اثر بخشی فضاهای معنوی و مذهبی، می توان به این نتیجه رسید که با وجود تفاوت های زیادی که در تزیینات، فرم معماری و تفاوت فرهنگی که وجود دارد، هردو مکان دارای بعد عرفانی-روح بخشی هستند و نور بعنوان راهنما و راهبر، بیننده را از ابتدای راه به سمت خواستگاه و هدف نهایی معطوف می دارند، همچنین با استفاده از تضاد و پارادوکس در تاریکی ها و روشنایی ها و استفاده از مصالح متضاد، حس معنوی حضور و اثر بخشی را به بیننده القا می نماید.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، کلیسای نور، مسجد شیخ لطف الله، عناصر نورگیری، نور در معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/774980>

